

Taip gera kalbinti tuos, kurių nebėra –
jie šypsos atlidžiai ir pritaria,
kad tau būtų ramiau ir saugiau –
kad nebijotum
ateinančio, pasislėpusio, tykančio,
ir viso, kas gąsdina tave –
kalbink, kalbink tuos, kurių nebėra,
jie šypsos raminančiai ir saugoja tave.

Liūnė Sutema

